

Млъчаливъ *пр.* молчаливый, безмолвный. **Млъчаливо**, **Млъчеливо** *нар.* молчаливо, безмолвно: Райна излъзе заедно съ баба-та и съ другарки-тъ си, искачи се на кула-та, сѣдна на столче, и млъчеливо глѣдаше прѣзъ прозорецъ. *P. 56.* И царь Петръ испунилъ очи и глѣда млъчеливо на разлютены-атъ князь. *P. 97.*

Млъчанъ *с. м.* тихоня: На млъчана питата, а на глъчана сопата. *Бл. М. Сказа.*

Млъчешката *нар.* молча: Единъ пѣе, други вика, а трети са моли млъчешката. *З. 112.* Иванъ млъчешката очѣдватъ тѣхните приказанія. *З. 258.*

Млъчешкимъ *нар.* *тоже что* млъчешкомъ.

Млъчешкомъ **Млъкомъ** **Мълкомъ** *нар.* молча, безмолвно: Той са привлече млъчешкомъ до носилото. *Л. Д. 1875 р. 141.* Цѣло море народъ млъчинкомъ слушаше думы-тъ му. *P. 31.* Тя сѣдѣше млъчинкомъ. *P. 70.* Воль-тъ кой-то влачи мълкомъ хомуля, не боджъ го. *Ч. 135 (посл.).* Пристѣпихмы мълкомъ и излека още по напредъ доклѣ дойдохмы много близу. *P. С. 127.*

Млъчь *с. ж.* молчаніе: Млъчь чернозлѣчна все владѣхше! *Гн. 19.*

Млъчь, **Млъквамъ** *ил. бл. Млъкнѣ* *ил. св.* молчу, смолкну: Я млъчѣй, мамо, не плачѣй. *Д. 52, 20.* „Молчи, мале, онѣмела, Дека стоишъ ослепела!“ *М. 383.* Той не могълъ вече да млъчи. *Л. Д. 1873 р. 247.*

Щомъ си задеде свадба-та въ вратникъ-тъ на булка-та, хоро-то се разваля, прѣкъсва се за малко и момински-тъ гайды мълкватъ и сѣкватъ. *Ч. 85.* На времени гайдата мълква за да чювать думитѣ на пѣсенъ-та.

Зк. 43. Гайды-тъ мълкватъ. *Ч. 91.* Но като мълкналь славейать, магарето казало: добро! хубаво пѣенъ!.. *Сб. 62.* Щомъ си той отворяше устата сичкы мълквахъ (*Tous se taisaient dès qu'il ouvrait la bouche*). *T. 173.*

Млъкъ **Млъчь** *особенное образование вмѣсто повел. наклон.* *2ю л. един. чис.* молчи: Млъкъ, че та изида вълкъ! (Или че та изидать вълчитѣ!) Казвать на дѣтца-та, кога-то плачатъ. *Ч. 187.* **Млъчане** **Млъчане** *с. с.* молчаніе, безмолвіе.

Мнѣсамъ (*мак.*) *ил. бл.* похожу (*ср. мязамъ*): И язъ незнамъ, кой быше сосъ мене! Изгаснахме борина, Темно быше не вѣдо, Кой ми быше сосъ мене? Кой ми снага пригрѣна? Кой ми лице целива? Като на тебе мнѣсаше, Като тоята кошуля — — *В. 115.*

Много *нар.* много. **По-много** — болѣе. **Най-много** очень много. **Многого** (*ср. чл.*) **По-многого** большая часть, по большей части. **Множко** *ум.* Това ли ти е невѣста Гдѣто ъ много хвалеше Че е бѣла чървена, А тя е жълта зелена? *Д. 49, 42—45.* Што много сношати седохте? Много борина горехте? *В. 28.* Хубава мѣка стѣгнахме, Зла-